

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. vasario 28 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Pridėtinės vertės mokestis (PVM) – Šeštoji direktyva 77/388/EEB – Neapmokestinimas – 13 straipsnio B skirsnio b punktas – Nekilnojamojo turto finansinis nuoma arba nuoma – Sūvoka – Sutartis dėl teisės eksploatuoti vynuogynais apsodintus žemės ūkio paskirties žemės sklypus perleidimo“

Byloje C-278/18

dėl *Supremo Tribunal Administrativo* (Vyriausiasis administracinis teismas, Portugalija) 2018 m. kovo 14 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2018 m. balandžio 24 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Manuel Jorge Sequeira Mesquita

prieš

Fazenda Pública,

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija)

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Biltgen (pranešėjas), teisėjai C. G. Fernlund ir L. S. Rossi,

generalinis advokatas: Y. Bot,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, R. Campos Laires, P. Barros da Costa ir J. Marques,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Hesse,
- Europos Komisijos, atstovaujamos P. Costa de Oliveira ir L. Lozano Palacios,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos šeštosios direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaitinimo pagrindas (OL L

145, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23, toliau – Šeštoji direktyva) 13 straipsnio B skirsnio b punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant Manuel Jorge Sequeira Mesquita ir *Fazenda Pública* (Valstybės išdas, Portugalija) ginčą dėl priminimų sumokėti pridėtins vertės mokestį (toliau – PVM), susijusį su 2002 m. ir su sutartimi dėl teisės eksploatuoti vynuogynais apsodintus žemės ūkio paskirties žemės sklypus perleidimo, sudaryta su *Sociedade Agrícola e Comercial dos Vinhos do Vale da Corça Lda*.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Šeštosios direktyvos 2 straipsnyje, kuris buvo II antraštinėje dalyje „Taikymo sritis“, buvo nustatyta:

„[PVM] apmokestinamas:

1. prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kai šalies teritorijoje prekes už atlygą tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks;

<...>“

4 Šios direktyvos 5 straipsnio 8 dalyje nurodyta:

„Jei visas turtas arba jo dalis perleidžiama už atlygą ar neatlygintinai, arba perduodamas kaip našas bendrovai, valstybės narės gali laikyti, kad prekių tiekimas nebuvo vykdomas ir kad asmuo, kuriam perleidžiamas turtas, laikomas turto perleidusio asmens teisių perėmėju. Esant reikalui, valstybės narės gali imtis reikalingų priemonių, kad užkirstų kelią konkurencijos iškreipimams tais atvejais, kai gavėjas nėra vien apmokestinamą veiklą vykdomantis asmuo.“

5 Šeštosios direktyvos 13 straipsnio „Atleidimas nuo mokesčio šalies teritorijos ribose“ B skirsnyje „Kiti atleidimo nuo mokesčio atvejai“ buvo numatyta:

„Nepažeisdamos kitų Bendrijos nuostatų, valstybės narės atleidžia nuo mokesčio toliau nurodytą veiklą taikydamos sąlygas, kurias jos turi nustatyti siekdamos užtikrinti, kad atleidimas nuo mokesčio būtų teisingas ir sąžiningas ir kad būtų užkirstas kelias galimam mokesčių vengimui, išsisukinėjimui ar piktnaudžiavimui:

<...>

b) nekilnojamojo turto [finansinių nuomų ir] nuomų, išskyrus:

1. apgyvendinimą, kaip apibrėžta valstybių narių teisėje, viešbučiuose ar panašias funkcijas vykdančiose įstaigose, skaitant ir apgyvendinimą poilsiavietėse ar stovyklauti rengtose vietose;

2. patalpų ir vietos nuomą automobilių [transporto priemonių] stovėjimui;

3. pastoviai instaliuotų reikinių ir mašinų nuomą;

4. seifų nuomą.

Valstybės narės gali dar labiau riboti šio atleidimo nuo mokesčio;

<...>“

6 Nuo 2007 m. sausio 1 d. Šeštoji direktyva buvo panaikinta ir pakeista 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1). Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto turinys buvo beveik nepakeistas ir perkeltas į Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies I punktą ir 2 dalį.

Portugalijos teis?

7 Pagrindinės bylos aplinkyboms taikytinos redakcijos *Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado* (Pridėtinės vertės mokesčio kodeksas, toliau – CIVA) 9 straipsnyje buvo nustatyta:

„PVM neapmokestinama:

<...>

30) nekilnojamojo turto nuoma; Šis neapmokestinimas netaikomas:

a) apgyvendinimo paslaugų teikimui viešbučiuose ar panašiuose veiklą vykdančiuose įstaigose, įskaitant kempingus;

b) transporto priemonių kolektyviniam stovėjimui skirtų patalpų ir aikštelių nuomai;

c) mašinų ar kitos rangos, fiksuojamos ant žemės, nuomai, taip pat bet kuriai kitai nekilnojamojo turto nuomai, dėl kurios perleidžiama teisė eksploatuoti komercinę ar pramoninę veiklą vykdančiam vienetui;

d) seifų nuomai;

e) erdvės, skirtos parodomis ar reklamai, nuomai.

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

8 Ieškovas pagrindinėje byloje yra Adelino Gonçalves Mesquita palikimo administratorius. Pastarasis buvo sudaręs sutartį su *Sociedade Agrícola e Comercial dos Vinhos Vale da Corça*, kuri užsiima veikla vynininkystės srityje. Pagal šią sutartį A. Gonçalves Mesquita perleido teisę eksploatuoti nuosavybės teise jam priklausiusius vynuogynais apsodintus žemės plotus paskirties žemės sklypus už iš anksto mokamą atlygą. Ši sutartis buvo sudaryta vieniems metams ir automatiškai pratęsiama tokiam pačiam laikotarpiui, iki jo nutrauks viena iš šalių.

9 Pagal mokestinio patikrinimo už 2002 m. ataskaitą šis perleidimas buvo apmokestinamas PVM. Priminimuose dėl mokėtino mokesčio nurodyta bendra suma buvo 107 527,10 EUR, pridėjus delspinigius.

10 Remdamasis CIVA 9 straipsnio 30 punkte tvirtintu neapmokestinimu PVM ieškovas pagrindinėje byloje pareiškė ieškinį dėl šio priminimo apie mokėtinus mokesčius *Tribunal Administrativo e Fiscal de Mirandela* (Mirandelos administracinis ir mokesčių teismas, Portugalija). Kadangi šis ieškinys buvo atmestas, ieškovas pagrindinėje byloje padavė apeliacinį skundą *Tribunal Central Administrativo Norte* (Šiaurės centrinis administracinis teismas, Portugalija), kuris pirmą nutartį dėl kompetencijos neturėjimo ir perdavė bylą *Supremo Tribunal Administrativo* (Vyriausiasis administracinis teismas, Portugalija).

11 Šis teismas nusprendė, kad, kaip matyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, visų pirma iš 2001 m. spalio 4 d. Sprendimo „*Goed Wonen*“ (C-326/99, EU:C:2001:506), pirma, nekilnojamojo turto finansinės nuomos ir nuomos neapmokestinimas PVM, numatytas Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkte, kuris atitinka Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies I punktą, taikomas sandoriams, kuriais nekilnojamojo turto savininkas suteikia nuomininkui sutartam laikotarpiui už atlygą teisę juo naudotis, lyg jis būtų savininkas, tačiau neleidžiama kitiems asmenims pasinaudoti šia teise. Antra, nekilnojamojo turto nuoma paprastai yra palyginti pasyvi veikla, o sandoriai, susiję su šio nekilnojamojo turto aktyvesniu naudojimu, nepatenka į šio neapmokestinimo taikymo sritį.

12 Atsižvelgdamas į šią jurisprudenciją prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja, ar sutartis dėl teisės eksploatuoti vynuogynais apsodintus žemės ūkio paskirties žemės sklypus perleidimo vienerių metų laikotarpiui, kuris gali būti automatiškai pratęsiamas, yra nekilnojamojo turto finansinė nuoma arba nuoma, kaip tai suprantama pagal minėtas nuostatas.

13 Šiomis aplinkybomis *Supremo Tribunal Administrativo* (Vyriausiasis administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

14 „Ar Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies I punkto nuostatos, susijusios nekilnojamojo turto finansinės nuomos ir nuomos sandorių neapmokestinimu, gali būti aiškinamos taip, kad tas neapmokestinimas gali būti taikomas sutarties dėl teisės eksploatuoti vynuogynais apsodintus žemės ūkio paskirties žemės sklypus perleidimo žemės ūkio veiklą vykdančiai bendrovei, sudarytai vienerių metų laikotarpiui, kuris gali būti automatiškai pratęstas tokiam pačiam laikotarpiui, pagal kurią kiekvieną metų pabaigoje turi būti sumokamas atitinkamas nuomos mokestis[?]“

Dėl prejudicinio klausimo

15 Pirmiausia reikia pažymėti, kad Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies I punktas, kurį išaiškinti prašoma pateiktame klausime, dar nebuvo įsigaliojęs klostantis pagrindinis bylos faktinis aplinkyboms. Tokiomis aplinkybomis, siekiant pateikti naudingą atsakymą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, reikia išnagrinėti šį klausimą atsižvelgiant į atitinkamą Šeštosios direktyvos nuostatą.

16 Todėl reikia manyti, kad savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punktas turi būti aiškinamas taip, kad minėtoje nuostatoje numatytas nekilnojamojo turto finansinės nuomos ir nuomos neapmokestinimas PVM yra taikomas sutarties dėl teisės eksploatuoti vynuogynais apsodintus žemės ūkio paskirties žemės sklypus perleidimo vyinininkystės sektoriuje veiklą vykdančiai bendrovei, sudarytai vienerių metų laikotarpiui, kuris gali būti automatiškai pratęstas tokiam pačiam laikotarpiui, pagal kurią kiekvieną metų pabaigoje turi būti sumokamas atitinkamas nuomos mokestis.

17 Pagal suformuotą jurisprudenciją Šeštosios direktyvos 13 straipsnyje numatyti neapmokestinimo atvejai yra savarankiškos Sjungos teisės sėvokos (2001 m. spalio 4 d. Sprendimo „*Goed Wonen*“, C-326/99, EU:C:2001:506, 47 punktas ir 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Leichenich*, C-532/11, EU:C:2012:720, 17 punktas).

18 Be to, nors minėtas neapmokestinimas yra Šeštosios direktyvos 2 straipsnyje nurodyto bendrojo principo, kad PVM apmokestinamos visos apmokestinamojo asmens už atlygą teikiamos paslaugos, išimtis ir todėl turi būti aiškinamas griežtai, sėvoka „nekilnojamojo turto finansinė nuoma arba nuoma“, numatyta šios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkte, yra platesnė nei numatytoji įvairiuose nacionalinės teisės aktuose (2001 m. spalio 4 d. Sprendimo „*Goed Wonen*“,

C?326/99, EU:C:2001:506, 46 ir 49 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

19 Daugelyje sprendimų Teisingumo Teismas apibrėžė nekilnojamojo turto nuomą, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, kaip pastato savininko nuomininkui suteiktą teisę naudotis šiuo pastatu, lyg jis būtų savininkas, už atlygą sutartą laikotarpį, jokiam kitam asmeniui negalint pasinaudoti šia teise (šiuo klausimu žr. 2001 m. spalio 4 d. Sprendimo „*Goed Wonen*“, C?326/99, EU:C:2001:506, 55 punktą ir 2007 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Walderdorff*, C?451/06, EU:C:2007:761, 17 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

20 Teisingumo Teismas taip pat patikslino, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkte numatytas neapmokestinimas paaiškinamas tuo, kad nekilnojamojo turto nuoma, nors ir yra ekonominė veikla, paprastai yra palyginti pasyvi veikla, nesukurianti didelės pridėtinės vertės. Tokia veikla skiriasi nuo kitų veiklų, susijusių arba su pramone ir prekyba, kurios kaip išimties numatytos šios nuostatos 1–4 papunkčiuose, arba nuo veiklų, kurių tikslas atitinka paslaugos teikimą, o ne paprastą turto perleidimą, pavyzdžiui, teisės naudotis golfo aikštele, teisės naudotis tiltu už kelių mokestį ar teisės rengti cigarečių automatus prekybinėse vietose (šiuo klausimu žr. 2001 m. spalio 4 d. Sprendimo „*Goed Wonen*“, C?326/99, EU:C:2001:506, 52 ir 53 punktus ir 2004 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Temco Europe*, C?284/03, EU:C:2004:730, 20 punktą).

21 Iš to matyti, kad nekilnojamojo turto finansinės nuomos arba nuomos pasyvus pobūdis, kuriuo pateisinamas tokie sandorai neapmokestinimas PVM pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punktą, yra susijęs su paties sandorio pobūdžiu, o ne tuo, kaip nuomininkas naudoja atitinkamą turtą.

22 Taigi, kaip jau nusprendė Teisingumo Teismas, šis neapmokestinimas netaikomas veiklai, kuri yra susijusi ne tik su pasyviu savininko nekilnojamojo turto perleidimu, bet ir su tam tikra komercine veikla, kaip antai nuolatine savininko kontrole, priežiūra ir valdymu ir kitos rangos perleidimu, dėl kurios, išskyrus išimties aplinkybes, šio turto nuoma nėra dominuojantis paslaugų teikimas (šiuo klausimu žr. 2001 m. sausio 18 d. Sprendimo *Stockholm Lindöpark*, C?150/99, EU:C:2001:34, 26 punktą).

23 Vis dėlto vien to, kad nuomininkas naudoja nekilnojamąjį turtą komerciniams tikslams pagal nuomos sutarties sąlygas, nepakanka, kad šio turto savininkui būtų neleista pasinaudoti Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkte numatyto neapmokestinimu PVM (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Leichenich*, C?532/11, EU:C:2012:720, 29 punktą).

24 Dėl pagrindinės bylos reikia konstatuoti, kad neatrodo, jog yra ginijama, kad vynuogynais apsodinti žemės sklypų paskirties žemės sklypai, dėl kurių sudaryta pagrindinė byloje nagrinjama perleidimo sutartis, yra nekilnojamasis turtas, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punktą. Šiuo klausimu primintina, kad, konkrečiai kalbant apie tokiuose žemės sklypuose pasodintus vynuogynus, minėta sąvoka „nekilnojamasis turtas“ nereiškia, kad minėti objektai turi būti neatsiejami nuo žemės. Pakanka, kad jie nebūtų nei kilnojami, nei lengvai perkeliami (šiuo klausimu žr. 2003 m. sausio 16 d. Sprendimo *Maierhofer*, C?315/00, EU:C:2003:23, 32 ir 33 punktus ir 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Leichenich*, C?532/11, EU:C:2012:720, 23 punktą). Atrodo, kad toks yra minėto vynuogyno atvejis, tačiau tai vis dėlto turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

25 Taip pat reikia manyti, kad sutartis dėl žemės sklypų paskirties žemės sklypų perleidimo, kaip antai nagrinjama pagrindinė byloje, yra nekilnojamojo turto finansinė nuoma arba nuoma, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, kaip ji išaiškinta šio sprendimo 18–20 punktuose. Pirma, kalbama apie nagrinjamo žemės sklypų paskirties žemės sklypų perleidimą, atliekamą savininko, perėjimui sutartam laikotarpiui, kuris automatiškai pratęsiamas, už nuomos mokestį. Antra, iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nematyti, kad, be šios nuomos, savininkas

per?m?jui suteikt? kit? paslaug?, sudaran?i? komercin? veikl?.

26 Konkre?iai kalbant apie prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo klausim?, susijus? su pagrindin?je byloje nagrin?jamos perleidimo sutarties trukme ir jos prat?simo s?lygomis, reikia priminti, kad pati nuomos trukm? n?ra veiksnys, galintis nulemti nekilnojamojo turto nuomos sutarties kvalifikavim?, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkt?, išskyrus trump? laikotarpį atvejus (šiuo klausimu žr. 2004 m. lapkri?io 18 d. Sprendimo *Temco Europe*, C?284/03, EU:C:2004:730, 21 punkt? ir jame nurodyt? jurisprudencij?). Bet kuriuo atveju min?ta trukm? ir min?tos prat?simo s?lygos negali b?ti laikomos nesuderinamos su nekilnojamojo turto finansine nuoma arba nuoma, kaip tai suprantama pagal šį nuostat?.

27 Šio sprendimo 24 punkte pateikt? svarstym? negalima paneigti rašytin?se pastabose pateiktais Portugalijos vyriausyb?s argumentais.

28 Pirma, tai, kad pagrindin?je byloje nagrin?jamo nekilnojamojo turto per?m?jas neturi t? pa?i? teisi? kaip savininkas vis? pirma tiek, kiek jam neleidžiama vynuogi? pakeisti kitais augalais, bet turi t?sti toki? veikl?, kokia nurodyta perleidimo sutarties s?lygose, nekliudo tam, kad šios operacijos patekt? ? neapmokestinamuosius sandorius, nurodytus Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkte. Iš tikr?j?, kaip matyti iš šio sprendimo 18 punkte nurodytos jurisprudencijos, šiomis operacijomis nuomininkui arba per?m?jui suteikiama teis? naudotis nagrin?jamu nekilnojamuoju turtu kaip savininkui, b?tent užkertant keli? tokia teise naudotis kitam asmeniui. Jomis nuomininkui neperleidžiamos visos šio turto savininko teis?s.

29 Antra, negalima pritarti argumentui, kad pagrindin?je byloje nagrin?jamos perleidimo sutarties dalykas yra platesnis nei min?tos operacijos ir apima viso turto ir teisi? ? atitinkam? žem?s ?kio paskirties sklyp?, kurie yra kaip ?mon?, perleidim?. Šiomis aplinkyb?mis Portugalijos vyriausyb? teigia, kad d?l sutarties taip pat atsirado nematerialiojo turto ir teisi? ? j?, kaip antai teisini? leidim? sodinti vynuogynus, skirtus vyno gamybai, galimyb?s gauti pelno iš žem?s ?kio paskirties sklyp?, taip pat ?mon?s pavadinimo arba žymens, perleidimas.

30 Šiuo klausimu reikia primintini, kad, pirma, kadangi pagal min?t? sutart? perleistas nekilnojamasis turtas buvo tik nuomojamas ir nebuvo perleistos visos nuosavyb?s teis?s, toks perleidimas negali sudaryti viso turto perleidimo, kaip tai suprantama pagal šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalį (šiuo klausimu žr. 2018 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Mailat*, C?17/18, EU:C:2018:1038, 22 ir 23 punktai).

31 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra nusprend?s, kad kai du ar daugiau element? ar veiksm?, teikiam? apmokestinamojo asmens, yra taip glaudžiai susij?, kad objektyviai sudaro vien? ekonomiškai neskaidom? paslaugos teikim?, kur? išskaidyti b?t? nenat?ralu, laikoma, kad vykdomas vienas teikimas (2018 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Mailat*, C?17/18, EU:C:2018:1038, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

32 Jeigu, kaip teigia Portugalijos vyriausyb?, pagrindin?je byloje nagrin?jama perleidimo sutartis b?t? susijusi ne tik su nurodytu nekilnojamuoju turtu, bet ir su tuo tikslu nematerialiojo turto ir teisi? ? j? perleidimu, pastarieji netur?t? b?ti atskirti nuo min?to nekilnojamojo turto perleidimo, bet tur?t? sudaryti šio perleidimo dalį, kai min?ta perleidimo sutartis sudaryt? vien? paslaug? teikim?, kuriam esant nekilnojamojo turto suteikimas naudotis b?t? pagrindin? paslauga. Šiomis aplinkyb?mis ši sutartis yra sandoris, patenkantis ? Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto taikymo sritį (pagal analogiją žr. 2018 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Mailat*, C?17/18, EU:C:2018:1038, 39–41 punktus).

33 Be to, net jeigu pateiktame klausime n?ra konkre?iai pamin?tos Šeštosios direktyvos 13

straipsnio b skirsnio b punkte numatyto neapmokestinimo išimtys, kurios išvardytos šiame punkte ir kurios atitinka taip pat Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 2 dalyje tvirtintas išimtis, siekiant pateikti naudingą atsakymą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui reikia konstatuoti, kad neatrodo, jog pagrindinėje byloje nagrinėjama operacija patenka į vieną iš šių išimčių.

34 Konkrečiai kalbant, apie išimtį, kuri susijusi su Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto pirmos pastraipos 3 papunktyje nurodyta instaliuoti nuolatinių renginių ir mašin nuoma ir kuri nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo prašymo motyvuose bei Austrijos vyriausybės savo rašytinėse pastabose, jos negalima taikyti atsižvelgiant į pagrindinės bylos faktines aplinkybes. Pirma, vynuogyną negalima laikyti renginiais arba mašinomis. Antra, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos nematyti, kad žemės ūkio paskirties žemės sklypuose, kurių eksploatavimas žemės ūkiui sudaro perleidimo sutarties, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, dalykų, buvo renginių, mašin ar kitų prekybos ar pramonės turto objektų. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad nėra nustatyta, jog bendrovė perėmė ją be veiklos vynininkystės srityje vertėsi vyno gamybos veikla.

35 Be to, nors Portugalijos vyriausybės remiasi Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto antra pastraipa, pagal kurią valstybės narės gali numatyti kitas 13 straipsnio B skirsnio b punkte tvirtinto neapmokestinimo išimtis, ši vyriausybės nepateikia jokių Portugalijos teisės aktų nuostatų, kuriose numatyta tokia išimtis, kuri galėtų būti taikoma pagrindinėje byloje nagrinėjamai operacijai.

36 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punktas turi būti aiškinamas taip, kad minėtoje nuostatoje numatytas nekilnojamojo turto finansinės nuomos ir nuomos neapmokestinimas PVM yra taikomas sutarčiai dėl teisės eksploatuoti vynuogynais apsodintus žemės ūkio paskirties žemės sklypus perleidimo vynininkystės sektoriuje veiklą vykdančiai bendrovei, sudarytai vieną metų laikotarpiui, kuris gali būti automatiškai pratęstas tokiam pačiam laikotarpiui, pagal kurią kiekvieną metų pabaigoje turi būti sumokamas atitinkamas nuomos mokestis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

37 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

1977 m. gegužės 17 d. Tarybos šeštosios direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių statymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaitavimo pagrindas 13 straipsnio B skirsnio b punktas turi būti aiškinamas taip, kad minėtoje nuostatoje numatytas nekilnojamojo turto finansinės nuomos ir nuomos neapmokestinimas pridėtinės vertės mokesčiu yra taikomas sutarčiai dėl teisės eksploatuoti vynuogynais apsodintus žemės ūkio paskirties žemės sklypus perleidimo vynininkystės sektoriuje veiklą vykdančiai bendrovei, sudarytai vieną metų laikotarpiui, kuris gali būti automatiškai pratęstas tokiam pačiam laikotarpiui, pagal kurią kiekvieną metų pabaigoje turi būti sumokamas atitinkamas nuomos mokestis.

Parašai.

* Proceso kalba: portugal?.